

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517217905
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1517217905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a JUDr. Valérie Kleinovej. v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému H. H., F. XX.X.XXXX, Q.. T. T., Q. XX, o zaplatenie 255,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 07.03.2019, č.k. 15Csp/247/2017-142 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie 98,66 Eur s príslušenstvom **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 156,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6,68 EUR od 26.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 86,35 EUR od 29.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 43,21 EUR od 26.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 10,72 EUR od 26.2.2016 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 9,65 EUR od 30.3.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v časti 98,66 EUR žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22%.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a/, § 44 ods. 1,2, 8 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej „zákon o elektronických komunikáciách“), § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2, § 488, § 489, § 544 ods. 1,2, § 524, § 121 ods. 3 § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“), § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 1.2.2013, čl. 3 ods. 1, 2, 5 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom a.s. (ďalej len „Podnik“) a žalovaný (ďalej len „Účastník“) uzatvorili dňa 3.11.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb na účastnícky program „Happy XL volania NAJ SIM“ s pridelením telefónneho čísla XXXX XXXXXX. Strany uzavreli aj Dodatok k tejto k zmluve. Predmetom Dodatku bol záväzok žalovaného riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb podľa zvoleného programu, záväzok žalovaného, že po dobu viazanosti 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu, bude využívať služby podľa zmluvy, teda nevykoná žiadny úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy a bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Porušením záväzku viazanosti bola Výpoveď zmluvy ak uplynie počas dojednanej doby viazanosti; žiadosť účastníka o prenesenie telefónneho čísla

k inému podniku poskytujúcemu služby elektronických komunikácií, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu zmluvy počas dojednanej doby viazanosti; nezaplatenie ceny za poskytnuté služby do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Zmluvná pokuta bola v dodatku uvedená vo výške 120 EUR s tým, že bude klesať v závislosti od počtu dní do ukončenia zmluvy počas doby viazanosti. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie zahŕňala aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej právnomu predchodcovi žalobcu v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré poskytol žalovanému na základe dodatku. Benefity predstavovali súčet všetkých zliav zo štandardných poplatkov za služby podľa cenníka.

4. Uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2017 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila svoje pohľadávky z nezaplatených faktúr na žalobcu. V Prílohách (v počte 10) k Zmluve o postúpení pohľadávok boli pohľadávky špecifikované na základe vystavených faktúr, ktoré neboli uhradené v lehote splatnosti v celkovej výške 255,27 EUR.

5. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 156,61 EUR pozostávajúcej zo sumy za poskytnuté služby (bez poplatkov za upomienky a obmedzenie služieb, ktoré si žalobca neuplatňoval) v zmysle vystavených faktúr. Považoval za preukázané, že žalovaný nesplnil svoj záväzok, keď právnomu predchodcovi žalobcu nezaplatil platby za služby, dodané a vyfakturované, na ktoré sa v zmluve zaviazal a preto v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie tohto dlhu. Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením tohto peňažného dlhu do omeškania, súd prvej inštancie ho zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej faktúry vo výške určenej v súlade s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 vo výške základnej úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov, od 1.2.2013 zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

6. Pokiaľ ide o nárok žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 98,66 EUR, ktorý vyúčtoval faktúrou zo dňa 08.09.2016 uviedol, že zmluvnú pokutu, s ohľadom na spôsob uzatvárania zmluvy a dodatku k nej možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Konštatoval, že Zmluva a Dodatok majú podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podmienkami, sú vyhotovené drobným, takmer nečitateľným písmom, kde právny predchodca žalobcu ako dodávateľ, ktorý o rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvára zmluvy s veľkým počtom zákazníkov, len do predtlaču doplnil údaje o žalovanom - spotrebiteľovi, údaje o druhu služby, údaj o dobe viazanosti a výške zmluvnej pokuty. Poukázal na to, že žalovaný nemal možnosť ovplyvniť znenie zmluvy a dodatku, t.z. nemal možnosť vyjednávať a dosiahnuť zmenu v dodávateľom určených podmienkach a ak chcel s ním vstúpiť do zmluvného vzťahu, bol nútený prijať ním vopred stanovené podmienky, ktoré zakladajú značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, pričom uvedené ustanovenia o zmluvnej pokute v žiadnom prípade nemožno považovať za individuálne dohodnuté. Zároveň uviedol, že spotrebiteľ, ktorý má záujem využívať služby elektronickej komunikácie nemá veľmi na výber (úplnú zmluvnú voľnosť), či zmluvu s vopred určenými podmienkami so žalobcom uzatvorí, prípadne sa rozhodne uzatvoriť zmluvu s iným poskytovateľom týchto služieb, pretože je všeobecne známe, že aj ostatní mobilní operátori postupujú obdobne. Objektívne je tak slabšou stranou pri uzatváraní zmluvy o pripojení.

7. Pri posudzovaní zmluvnej pokuty vychádzal z toho, že pre prípad porušenia žalovaného povinnosti zaplatiť za poskytnuté služby riadne a včas, sú dostatočné majetkové sankcie - úrok z omeškania, na ktorý má dodávateľ ako veriteľ zákonný nárok podľa § 517 občianskeho zákonníka, rôzne poplatky a sankcie za omeškание, ktoré dodávateľ podľa vlastných sadzobníkov aj uplatňuje, prípadne aj dojednanie o zmluvnej pokute podľa § 544 OZ, avšak, aby táto dohoda nebola v rozpore s ustanovením § 3 OZ, primeraná by bola len do výšky pohľadávky, ktorá sa má zmluvnou pokutou zabezpečiť. Zmluvná pokuta, tak, ako bola dohodnutá v predmetnom dodatku k zmluve zabezpečovala záväzok žalovaného zotvať s právnom predchodcom žalobcu po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu založenom zmluvou na dobu neurčitú a počas celého tohto obdobia odoberať len dohodnuté služby. Bola dohodnutá v paušálnej sume, bez ohľadu na to, o aké porušenie pôjde. Zaväzovala žalovaného k zaplateniu zmluvnej pokuty počas celej doby viazanosti 24 mesiacov a vylučovala možnosť spotrebiteľa počas doby viazanosti zákonným spôsobom zmluvu vypovedať, resp. od nej odstúpiť alebo dohodou zmeniť obsah zmluvy, napr. zmeniť či znížiť rozsah odoberaných služieb. Takéto paušálne ustanovenie o zmluvnej pokute podľa názoru súdu prvej inštancie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorého poškodzuje. Poukázal aj na to, že právny predchodca žalobcu ako osoba dlhodobo podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má

odbornú prevahu nad spotrebiteľom a preto sa od neho očakáva, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať poctivo čomu by nasvedčovalo aj to, že zmluvu so spotrebiteľom uzatvorí tak, aby táto bola pre neho zrozumiteľná. Uviedol, že Dodávateľovi nič nebránilo, aby návrh zmluvy resp. dodatkov formuloval jasne a zrozumiteľne, vrátane ustanovenia o zmluvnej pokute tak, aby spotrebiteľovi bolo zrejmé aké benefity mu dodávateľ poskytuje a aké porušenie povinnosti má za následok zaplatenie zmluvnej pokuty, resp. aby bola zdôvodnená jej výška. Dospel k záveru, že ustanovenia o zmluvnej pokute neboli individuálne dojednané. Dojednania o zmluvnej pokute považuje za neprijateľnú podmienku, ktorá poškodzuje spotrebiteľa a teda je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 98,66 EUR preto ako nedôvodnú zamietol.

8. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, (o zaplatenie 98,66 EUR s prísl.) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmenil a žalobe plne vyhovel, alebo v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Poukázal na ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého si môžu strany pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník, ktorý poruší zabezpečenú povinnosť, povinný zaplatiť aj vtedy, keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa zákona nie je významné ani to, či ide o porušenie povinnosti splniť záväzok riadne a včas alebo ide iba o čiastkové nespĺnenie nejakej povinnosti. Uviedol, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nespĺní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého prevažnú časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhradil faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas avšak súd prvej inštancie toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovanú výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod.

10. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že ustanovenia o zmluvnej pokute neboli individuálne dojednané a mal za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu bola napočítaná suma zmluvnej pokuty. Uviedol, že výška zmluvnej pokuty je paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostávala z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Konštatoval, že zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečoval návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvlhodnenej ceny. Základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v Dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností zabezpečuje návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Zdôraznil, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 98,66 EUR, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bol ešte pripojený (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby si neplnil. Poukázal na to, že Zmluvná pokuta bola v Dodatku vyjadrená DEGRESÍVNÝM spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v Dodatku) sa znižoval o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, tzn. do doby prerušenia poskytovania služieb. Uviedol, že výpočet zmluvnej pokuty je v ods. 3 Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý (rovnako v texte žaloby) a základ zmluvnej pokuty je uvedený v tabuľke č. 1 Dodatku ako počiatočná suma, ktorá bude klesať.

11. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 380 ods.1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. S poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolania, vymedzeného odvolateľom v podanom odvolaní. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nárok v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 98,66 EUR.

16. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), a v celom rozsahu sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 98,66 EUR, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcemu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcemu sa k tomuto výroku a v záujme vypořádania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

17. Nárok žalobcu sa v uvedenej časti odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú zmluvu žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať aj na ustanovenia o zmluvnej pokute. Zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). V oblasti ochrany spotrebiteľa, je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený, že spoločným znakom tejto právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Je treba zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. V danej veci je z predložených listinných dôkazov jednoznačné, že zmluvná pokuta nebola medzi stranami individuálne dojednaná (žalobcom predložená hlavná zmluva z 03.11.2015 a jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola). Zmluva spolu s dodatkom bola žalobcom naformulovaná bez možnosti zmeny, resp. zasahovania do ich obsahu zo strany spotrebiteľa a nemožno teda mať za to, že medzi mobilným operátorom a spotrebiteľom došlo k individuálnemu dojednaniu ustanovení týkajúcich sa zmluvnej pokuty.

18. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, konajúci súd prvej inštanície vo vzťahu k časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 98,66 EUR zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

19. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca v danom konaní odvodzuje na tom základe, že zmluvné strany si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3. Dodatku. Právny predchodca žalobcu určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností mal byť žalovaný povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu.

20. Odvolací súd sa plne zhoduje s názorom prvoinštančného súdu v tom, že zmluvná pokuta uplatnená žalobcom v konaní na základe uvedených ustanovení dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení so smernicou Rady 93/13 EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil záväzok, aby zaplatil zmluvnú pokutu, základom pre výpočet ktorej sú podľa Dodatku Benefity poskytnuté spotrebiteľovi a suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa uvedeného vzorca (Základ pre výpočet-(počet dní uplynulých z doby viazanosti/celkový počet dní doby viazanosti *základ pre výpočet). Z obsahu uvedeného dojednania o zmluvnej pokute však ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je jednoznačne zrejmý presný spôsob jej výpočtu žalobcom pri tzv. pomernom znižovaní zmluvnej pokuty. Bežný spotrebiteľ pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá v danom okamihu možnosť pochopiť text dojednania o zmluvnej pokute a už vôbec si nemôže vytvoriť obraz o tom, v akej výške môže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku. Žalobcom formulované dojednanie o zmluvnej pokute je pre bežného spotrebiteľa neprehľadné a pochopenie zistenia spôsobu výpočtu a jej konkrétnej výšky v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej, bežným spotrebiteľom prakticky nemožné. Odvolací súd je preto toho názoru, že spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty v danom článku dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nebol vyjadrený jednoznačne tak, aby ho mohol žalovaný ako bežný spotrebiteľ v čase jeho uzatvárania pochopiť a súčasne zistiť jej konkrétnu výšku, pre prípad toho ktorého porušenia zmluvnej povinnosti.

21. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017 sp. zn. 19Co/142/2016, Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 4Csp/24/2016 a Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2017, sp. zn. 7C/256/2016 odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané inými senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštanície. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky neprístupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne.

22. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP zohľadňujúc plný úspech žalovaného v odvolacom konaní a skutočnosť, že vznik trov odvolacieho konania na jeho strane z obsahu spisu nevyplýva.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).